

עמ"ת 22821/01/18 - מדינת ישראל נגד יהודה סבג

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' סגן הנשיא י' נועם

עמ"ת 22821-01-18 מדינת ישראל נ' סבג (כיום עצור בפיקוח
אלקטרוני)

העוררת

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

המשיב

יהודה סבג (כיום עצור בפיקוח אלקטרוני)
על-ידי ב"כ עו"ד אברהם זוכוביצקי

החלטה

הערר

1. לפניי ערר המדינה על החלטת בית-משפט השלום בירושלים (כב' השופט ש' הרבסט) בת"פ 51161-10-13, מיום 2.1.18, לפיה שונו תנאי מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני. בית-המשפט קבע, כי החל מיום 4.1.18 יתאפשר למשיב, במסגרת המעצר בפיקוח אלקטרוני, לצאת לעבודה מדי יום בבית העסק "קירור דן" באזור התעשייה עטרות, זאת כאשר בשעות העבודה יהיה בפיקוח מתמיד של מעסיקו, מר דן בוקובזה, ובדרכו לעבודה וממנה יהיה נתון תחת פיקוח אחד המפקחים שאושרו בזמנו על-ידי בית-המשפט. בית-משפט קמא הוסיף וקבע בהחלטתו, כי האיזוק האלקטרוני יוסר במלואו ביום 14.1.18. ביום 4.1.18 הורה בית-משפט קמא על עיכוב ביצוע ההחלטה בדבר היציאה לעבודה עד ליום 9.1.18, זאת לבקשת העוררת, אשר הודיעה כי בכוונתה להגיש ערר על ההחלטה מיום 2.1.18.

השתלשלות ההליכים בערר ובהליך מקביל

2. את הערר הגישה העוררת באיחור של יום, רק ביום 10.1.18, והדיון בערר התקיים לפניי ביום 12.1.18 (יום שישי). עם תום השמעת הטיעונים, נקבע כי החלטה בבקשה תישלח לצדדים, ללא צורך בהתייצבותם לשימוע. דא-עקא, שנתחוויר ביום 14.1.18, בעת שנדרשתי להכנת ההחלטה, כי הודעת הערר בכתב, על נספחיה, לוקה בחסר.

3. ביום 15.1.18 הודעתי לפרקליטות, כי בהודעת הערר על נספחיה (המקיפה 103 עמודים ואמורה לכלול 33 נספחים), אשר הוגשה לתיק "נט-המשפט", חסרים מסמכים לא מעטים, שהעיון בהם חיוני לצורך הכרעה בבקשה (כך

עמוד 1

למשל, נספחים 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 17 ו-25). על-רקע זה נתבקשה הפרקליטות להמציא, לאלתר, עותק "קשיח", מנייר, של הודעת הערר על כל נספחיה, וכן לשלוח למערכת "נט המשפט" עותק נוסף מהודעת הערר, כאשר מצורפים לו כל הנספחים.

4. העוררת לא הגיבה להחלטה האמורה, ולפיכך ניתנה החלטה נוספת, ביום 17.1.18, לפיה העוררת מתבקשת להגיש את החומר החסר לאלתר.

5. גם להחלטה האמורה לא הייתה תגובה מצד העוררת, ובהחלטה מיום 18.1.18, צוין, כי ככל שהפרקליטות לא תגיב להחלטה עד ליום 21.1.18, תחשב ההימנעות ממתן תגובה כהסכמה למחיקת הערר מחוסר מעש.

6. לאחר שלושה ימים, ביום 21.1.18, הודיעה העוררת בהודעה בכתב, כי היא מתנצלת על התקלה בעיכוב הגשת הודעת הערר בצירוף הנספחים החסרים, בצינה כי מקור התקלה הוא היעדרו של הפרקליט המטפל מהעבודה, בשל חופשה. העוררת הודיעה, כי היא מכינה הודעת ערר מתוקנת ותגישה בהקדם.

7. רק לאחר יומיים נוספים, ביום 23.1.18, הגישה העוררת את הודעת הערר המתוקנת, המקיפה עשרות רבות של נספחים.

8. במקביל להגשת הערר המתוקן, הודיעה העוררת כי בעקבות הפרה נוספת של תנאי הפיקוח האלקטרוני מיום 12.1.18, הוחלט ביחידת הפיקוח האלקטרוני להפסיק את המעצר של המשיב בפיקוח. כן הודיעה העוררת, כי בית-משפט קמא (כב' השופט הרבסט) דן בעניין החלטת יחידת הפיקוח ביום 21.1.18, והורה, כי בשלב זה, עד להחלטה בערר הנדון לפניי (עמ"ת 22821-01-18) יהיה נתון המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני. על-רקע ההתפתחות האחרונה הודיעה העוררת, כי בכוונתה להגיש בקשת רשות ערעור לבית-משפט זה. כן ביקשה העוררת, כי יתאפשר לה להשלים טיעונים בערר הנדון לפניי.

9. ביום 24.1.18 הגישה העוררת בקשת רשות ערעור בעמ"ת 56215-01-18, וכן ביקשה כי הדיון בשני העררים יתקיים לפניי.

בהחלטה מיום 25.1.18 נדחתה הבקשה לאיחוד הדיון בשני העררים, מה-גם שבערר החדש (עמ"ת

56215-01-18) התקיים דיון לפני השופט התורן (השופט ר' יעקובי); וכן נדחתה הבקשה להשלמת טיעון בערר שלפני לנכח הנסיבות החדשות.

10. בעקבות מתן החלטת האמורה, ניתנה ביום 25.1.18 ההחלטה על-ידי השופט ר' יעקובי בבקשת רשות הערעור בעמ"ת 56215-01-18; זאת, לאחר שהצדדים השמיעו טיעוניהם לפניו ביום 24.1.18. בית-המשפט דחה את בקשת רשות הערעור, בצינו כי נסיבות המקרה אינן מצדיקות מתן רשות ערעור, ובהעירו כי אף אם הייתה ניתנת רשות ערעור - לא היה מקום להתערב בהחלטת בית-משפט קמא - "המשקללת כראוי את כל הנחוץ ומגיעה לתוצאה הראויה בנסיבות המקרה".

11. כפי שעולה מסקירת השתלשלות ההליכים לעיל, ההחלטה בערר המקורי הייתה אמורה להינתן בסמוך ליום 14.1.18, ובשל תקלות חוזרות ונשנות מטעם העוררת בהגשת המסמכים החסרים, הוגש לפני כלל החומר (המקיף למעלה מ-100 עמודים), לראשונה, רק ביום 23.1.18.

12. בגדרו של ערר זה עלי להתייחס, למצב הדברים, בעת מתן החלטתו של בית-משפט קמא מיום 2.1.18, שבעניינה הוגשו העררים באיחור, הן הערר המקורי - שהוגש רק ביום 10.1.18, והן הערר המתוקן שהוגש רק ביום 23.1.18. לפיכך, לא אתייחס להתפתחויות המאוחרות, בעניין ההפרה הנטענת של תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני, אשר בעניינה ניתנה על-ידי בית-משפט קמא רק החלטת ביניים, ולא החלטה סופית, בהמתינו להחלטה בערר המקורי.

הרקע למתן ההחלטה נושא הערר

13. נגד המשיב הוגש כתב-אישום בת"פ 3286-12-16 שבו יוחסו לו עבירות סחר בסם מסוכן ועבירות נוספות. העוררת ביקשה בשעתו לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו; ועל-רקע זה הוגשו לבית-משפט השלום בחודש דצמבר 2016 ובחודש ינואר 2017 תסקירי מעצר. בהחלטה מיום 29.1.17 הורה בית-המשפט (השופט ש' הרבסט) על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. עררים הדדיים הוגשו על-ידי הצדדים לבית-משפט זה (עמ"ת 69673-01-17 ועמ"ת 70742-01-17); ובית-המשפט (כב' השופט מ' בר-עם) הורה ביום 31.1.17 על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב לבית-משפט קמא, נדחתה ביום 5.4.17 (כב' השופט ד' גבאי-ריכטר). בגדרו של ערר שהוגש לבית-משפט זה (עמ"ת 12602-04-17) הורה בית-המשפט (השופט ר' יעקובי) כי המשיב ישוחרר מבין כותלי בית המעצר למעצר באיזוק אלקטרוני, על-פי התנאים שנקבעו בשעתו על-ידי השופט ש' הרבסט ביום 21.1.17.

14. יצוין, כי נגד המשיב מתנהלים הליכים בשני תיקים עיקריים בבית-משפט קמא, האחד - 3286-12-16, שהוזכר לעיל, וכן ת"פ 51161-10-13. ביום 13.9.17 קבע בית-משפט קמא (השופט ד' גבאי-ריכטר), כי לאור הנתונים בשני התיקים "נדמה כי המשיב בשל לטיפול ויש לאפשר לו זאת" במסגרת שני התיקים, ולפיכך הורה בית-המשפט על הזמנת תסקיר מעצר משלים עד ליום 1.10.17, שיתייחס לתכנית טיפול, ובכלל זה - להמשך הפיקוח האלקטרוני.

15. ביום 18.9.17, הגיעו הצדדים להסדר טיעון והמשיב הורשע בעבירות של סיוע לסחר בסם מסוכן, איומים ותקיפה סתם. לאחר הכרעת-הדין ביקש המשיב לבטל את האיזוק האלקטרוני. ב"כ העוררת התנגד לכך וביקש להמתין עד לקבלת התסקיר המשלים בהתאם להחלטת השופט ד' גבאי-ריכטר מיום 13.9.17. בית-משפט קמא שדן בתיק העיקרי (השופט א' סלע) קבע, כי אין מקום להורות על הסרת הפיקוח בטרם יתקבל תסקיר. בקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב לביטול האיזוק האלקטרוני ומתן אפשרות לצאת לעבודה, נדחתה על-ידי בית-משפט קמא (השופט א' סלע) מיום 2.10.17. ואולם, בהחלטות ביניים התאפשר למשיב לצאת מביתו לטיפול ביחידת "של"מ".

16. ביום 12.12.17 הגיש שירות המבחן תסקיר המתייחס לתנאי מעצרו של המשיב, ובגדרו צוין כי ככל שהמעביד מתחייב להעסיק את המשיב בתנאי פיקוח, וישמש מתאים לשמש כמפקח במהלך העבודה, ימליץ שירות המבחן ישקול את הסרת הפיקוח האלקטרוני ולאפשר למשיב להשתלב בעבודה בשעות היום ולהותיר את מעצר הבית ביתר שעות היממה, תוך המשך הטיפול השיקומי במסגרת יחידת "של"מ".

17. בדיון שנקבע ליום 13.12.17 להשלמת הטענות לעונש בת"פ 51161-10-13, התברר לעוררת כי נפלה טעות בכך שהתסקיר הנ"ל הוגש לתיק המתנהל לפני השופט הרבסט. עם זאת, לאור בקשתו של המשיב לצרף את שני התיקים, הסכימה העוררת כי הדיון בבקשה לשינוי תנאי המעצר בפיקוח האלקטרוני יתקיים לפני השופט הרבסט במסגרת ת"פ 51161-10-13, זאת הואיל ותיק המ"ת הכרוך בת"פ 3286-12-16 נידון בעבר אף הוא לפני השופט הרבסט.

החלטת בית-משפט קמא

18. בהחלטתו נושא הערר קבע בית-משפט קמא, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, עיון בתסקירי המעצר, והפניית שאלות למעסיק ולמפקח המוצע - דן בוקובזה, החליט בית-משפט קמא להתיר למשיב לצאת לעבודה בתנאים שצוינו לעיל, זאת בפיקוח מתמיד של המעסיק, וכן פיקוח נוסף - בדרך לעבודה וממנה - של אחד מהמפקחים אשר אושרו. בית-משפט קמא ציין, כי אכן במהלך התקופה שבה היה המשיב נתון באיזוק אלקטרוני נרשמו לחובתו הפרות שונות;

ואולם, מעיון במסמכים הנוגעים להפרות התרשם בית-משפט קמא כי "חלק גדול ומשמעותי מההפרות המצוינות ברשימה אינן מהוות פריצת מסגרת בוטה, אלא מקרים שבהם היה ראוי לנהוג אחרת". בית-משפט הוסיף וציין, כי מהתסקיר עולה שהמשיב שרוי בקשיים כלכליים ורגשיים רבים, אך הוא משולב בטיפול ביחידת "של"ם", ודומה "כי טיפול זה עולה יפה ונותן מענה לחלק מקשייו". כן התרשם בית-המשפט, לאחר שמיעת המפקח המוצע, כי "מדובר במפקח אשר הפגין כובד ראש ורצינות וכן רצון לסייע לנאשם, להוציאו לעבודה בפיקוח צמוד וכן לקחת חלק מעשי בשיקומו". בצד זאת הוסיף בית-משפט, כי המשיב "מצוי בעיצומו של הליך טיפולי, ונדמה כי יידרש זמן נוסף על מנת להעמיק הליך זה ולבדקו, ומשום כך לא ניתן לקבוע כי פרשת העונש בתיק הנוסף וגזר-הדין בתיק דנן יישמעו תוך זמן קצר, זאת מבלי להכריע בשאלת צירוף התיקים". על-יסוד האמור לעיל, ולאחר שהמשיב היה נתון מספר חודשים במעצר של ממש, ומספר חודשים נוספים במעצר בפיקוח אלקטרוני, ועל-רקע המלצתו של שירות המבחן וההתרשמות החיובית של בית-המשפט מהמפקח המוצע, החליט בית-משפט קמא כי נכון יהיה להקל בתנאי שחרורו של המשיב, באופן שהפיקוח האלקטרוני יוסר, באופן שהמשיב ישהה במעצר בית בכל שעות היממה, אך יתאפשר לו לצאת לעבודה בפיקוח המפקחים, כמפורט בהחלטה.

תמצית טיעוני הצדדים

19. העוררת טוענת, כי שגה בית-משפט קמא בהחלטתו להסיר את האיזוק האלקטרוני, נוכח הסיכון הנשקף מהמשיב, אשר נלמד, לטענתה, מהעבירות שביצע ומהרשעותיו הקודמות בעבירות. עוד גורסת העוררת, כי טעה בית-משפט קמא אשר לא נתן משקל לחשש הכבד להימלטותו של המשיב מאימת הדין, זאת על-רקע העובדה שהמשיב הורשע ביום 9.6.15, במסגרת ת"פ 51161-10-13, בעבירות של ניסיון הפרת הוראה חוקית, זיוף בנסיבות מחמירות והתחזות כאחר; בכך שזייף דרכון, והזמין כרטיס טיסה לחו"ל במטרה להתחמק מריצוי עונש מאסר בפועל שנגזר עליו. ביום שבו אמור היה להתייצב לריצוי המאסר, נתפס המשיב על-ידי המשטרה בעודו יושב במקומו על המטוס. עוד טוענת העוררת, כי שגה בית-משפט קמא בהערכת הוצאות ההליך הטיפולי שהמשיב החל בו במסגרת התיק האמור משנת 2013 (הליך שהחל ביום 3.7.16 והופסק ביום 1.11.16 עקב המעצר בתיק משנת 2016). עוד מדגישה העוררת, כי המשיב ביצע את העבירות בתיק הנדון בשעה שמתנהל נגדו תיק אחר, ותלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי בנוסף מצינת העוררת, כי אין מדובר בתהליך טיפולי ממושך ומעמיק אלא בראשיתו של טיפול בלבד, אשר משקלו נמוך יחסית אל מול עברו הפלילי המכביד של המשיב, והעובדה כי במהלך אותו הליך טיפולי ביצע עבירות חמורות נוספות. לכך יש להוסיף את הפרות הרבות של האיזוק האלקטרוני שנרשמו לאורך תקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני, למרות ההתראות שניתנו למשיב; דבר המצביע לטענת העוררת על זלזול והקפדה על תנאי הפיקוח. לאור האמור, גורסת העוררת, כי אין לתת במשיב אמון; ולנוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיב והחשש מהימלטות מהדין, סבורה היא כי שגה

בית-משפט בהחלטתו ואין מנוס מלהורות על המשך המעצר באיזוק אלקטרוני בביתו של המשיב בכל שעות היממה.

20. ב"כ המשיב טוען, כי אין עילה להתערב בהחלטתו של בית-משפט קמא, זאת לנוכח הליך השיקום שהמשיב החל להשתלב בו באמצעות שירות המבחן. הוא היה ער לכך כי הליך השיקום מצוי בתחילתו, ואף העריך כי לצורך המשכו יידרש מעקב של חודשים לא מעטים; אך גרס כי שיקולי בית-המשפט קמא בהחלטתו לאפשר למשיב לצאת לעבודה, במקביל להליך השיקומי, היו ראויים וסבירים; ואין עילה להתערב בהם.

ההכרעה

21. כיום נמצא המשיב, כאמור, בשלב דיוני שבו הורשע בשני ההליכים המשפטיים בבית-משפט קמא, הן בתיק משנת 2013 והן בתיק משנת 2016. ההכרעה בערר הנדון מתייחסת להחלטת בית-משפט קמא מיום 1.2.18 להסיר את הפיקוח האלקטרוני, לאפשר למשיב לצאת מביתו לעבודה מדי יום, בפיקוח רצוף ומתמיד, ולשהות בבית ביתר שעות היממה בתנאי "מעצר בית". סבורני, כי בהחלטה האמורה שניתנה ביום 1.2.18 לא נפל פגם המקים עילה להתערבות ערכאת הערר.

כפי שציין בית-משפט קמא, המשיב היה נתון במעצר מספר חודשים, ולאחר מכן היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך מספר חודשים נוספים. ההחלטה לאפשר למשיב לצאת לעבודה, תוך פיקוח מתמיד של מפקח, ניתנה לאחר מספר חודשים שבהם החל המשיב להשתלב בהליך טיפולי ביחידת "של"מ", זאת בהמלצת שירות המבחן.

לנוכח העובדה שהמשיב מצוי בעיצומו של הליך טיפולי שהחל לפני מספר חודשים, המלצת שירות המבחן בדבר ביטול הפיקוח האלקטרוני, וכן התרשמותו החיובית של בית-משפט קמא מהמפקח במקום העבודה - סבורני, כי החלטת בית-משפט קמא לפיה ניתן לעת הזו לשנות את תנאי השחרור, כמפורט לעיל, בדרך שתשיג את תכלית המעצר, הנה החלטה סבירה והולמת אשר הביאה בחשבון את האיזון הראוי בין מכלול השיקולים הרלבנטיים. משכך, לא מצאתי כי נפלה טעות בהחלטתו של בית-משפט קמא מיום 1.2.18; ועל-כן הערר נדחה.

למען הסר ספק מובהר, כי החלטה זו מתייחסת לערר שהוגש על ההחלטה מיום 1.2.18; ולא להתפתחויות שהיו מאז מתן ההחלטה האמורה.

המזכירות תמציא עותקים מההחלטה לב"כ הצדדים, ליחידת האיזוק האלקטרוני, לשירות המבחן ולבית-משפט קמא (בשני התיקים הפליליים).

ניתנה היום, י"ב בשבט התשע"ח, 28 בינואר 2018, בהיעדר הצדדים.

יורם נועם, סגן נשיא